

Nekem valahogy kimaradt a cirkusz. Emlékeim szerint kortársaimmal a „dodzsemek” világa hozott izgalmat gyerekkorunkba. Már ami a vándor szórakoztató konvojokat illeti.

Ott ólálkodtunk az érkezésüktől a bontásig, azt remélve, hogy megkérnek, segítsünk s cserébe az autókat indító zsetonnal fizetnek. A bátrabbak nem várták, hogy szóljanak, odaálltak segíteni s reménykedtek a zsetonban.

Akármennyire is túrom az emlékeimet, a cirkuszos élmények csak nagyon homályosan derengnek s leginkább összefolynak a tévében látottakkal.

A városunkba látogató Circus Americano Vargas szombat délutáni előadására vittük el az emberpalántát, hadd lássa, miért is nőtt meg annyira az egy villanyoszlopra eső oroszlánok száma.

Háromnegyed hatkor kígyózó sor jelezte a városi stadion mögé felállított cirkusz bejáratát. A tömeg ellenére is gyorsan haladt a sor, pár perces várakozás után már a pénztárnál járunk. Gyerekjegy két évtől felfele 25 lej, felnőtt 35, a porond körüli szeparékba valamivel több. Hetven lej kifizetése után, bennem is fellángolt a kíváncsiság.

Pók az, vagy csak piszkos a keze?

Hat előtt már a lelátóról figyeltük, hogyan telnek meg az ülőhelyek. Kezdődik a műsor: légtornász lány hintázik a sátor tetejéről lógó köteleken. Nem túl látványos, de a gyerekek tátott szájjal figyelik mozdulatait, az apukák inkább az elasztikus ruhát kitöltő telt formákat. Az előadás folyamán még kétszer látunk légi akrobatákat, hasonló szintű élményt nyújtanak.

Az egzotikus állatok mindig nagy sikert aratnak a gyerekek körében. Elsőként Vulcano, a tűzember produkciójában kapott statiszta szerepet két piton (ha jól azonosítottam be), akiknek a földön fetrengés szerepe jutott, amíg Vulcano a tüzet köpködté közönsége fele, majd a tenyerén egy tarantulával és skorpióval körbejárta a porondot.

Ez a VIP szektorban még lehet, hogy érdekes volt, de a harmadik sortól hátrafelé már csak egy fekete foltot láttunk a tenyerén. Helyette megúsztuk, hogy teli tüdővel slukkoljuk a teve bukáját meg a felferődő port és szórt, miközben körbe szaladgált az egy- és kétpúpú teve.

Ezt próbálta überelni a fehér ló, aki után egy megtermett kutya nagyságú póni szedte apró lábait. Leglátványosabb számuk, ahogy a ló alatt átszalad – a felkonferálás szerint – Európa legkisebb pónija. Nem egyszer, nem kétszer, hanem háromszor is. Hurrá.

Nem engedték el a galambot

A cicás-galambos nénit külön megemlíteném, mert ő volt az egyik, akin a legjobban meglepődtem. Emlékszünk még a *Reszkessetek betörők 2* című film Central Park-béli jelenetében galambokat etető idős hölgyre? Az ő mását láthattuk kirúszozva, amint macskáit próbálja rávenni, hogy egyik székről a másikra másszanak a közjük helyezett deszkán. Néha seggrecapsival is kellett motiválni az álmoságtól nyújtózkodó cicusokat, hogy előbbre lépjenek.

Galambos mutatványa is hasonló izgalmakat rejtett: egy kerek állványra erősített, a karikákba sorra felüllesztett galambokat tacsókó formájú kutyája forgatta körbe. A gyerekek nevetéssel jutalmazták a kutya mutatványát.

A padnak titulált szűk deszkákon egy óra üldögélés után már minden perc büntetés volt, így az is megváltásnak számított, ha felállhatott az ember. Aki jár kempingezni, tudja mi történik, ha a sátozt hosszasan süti a nap, így jól jött a negyed óra szünet.

A szünetben, aki akart, feltankolhatott üdítővel, vattacukorral, pattogatott kukoricával és különböző színesen világító kardokkal. Akit az ilyesmi nem érdekelt, az lovagolhatott a pónin vagy lefényképezthette magát a tevével, természetesen a megszabott összeg kifizetése után. Ezt leszámítva, a fényképezés és a videókészítés szigorúan tilos volt a cirkusz területén.

Az nem is cirkusz, ahol nincs bohóc

Armando, a bohóc csillaga leáldozóban lehet a cirkusznál, a C-kategóriás mókamester kevés lehetőséget kapott, hogy a gyerekeket szórakoztassa. Egy kis zsonglőrködés és néhány produkció közti átvezetésnél több kártyát nem osztottak neki. Talán nem hiába.

Az illuzionistáktól vártuk a „hűha” és az „aztamindeit” érzés keltését, de a mostani mutatványaikból ez valahogy kimaradt. A show részére sem fektettek nagy hangsúlyt, és a trükkökből is azokat láthattuk, amiket az **Álarcos Mágus** legalább három különböző csatornán már leleplezett

kulisszatitkai
sorozatában.

A nagy mágusok
című

A kétórás előadást záró fő produkció a gladiátor és az oroszlánok mutatványa volt. A nézőtér és a porond közé védőrácsot tettek a segítők, arra az esetre, ha mégsem a gladiátor nyerne. A ketrechen négy megtermett nőstény oroszlán és idomárjuk produkciója már jobban felkeltette a kísérő szülők figyelmét is.

Volt morgás, szökődés, pózolás az oroszlánok részéről, csodálkozás és taps a nézőktől. Sokat változott a tüzes karikás szám is, amióta nem vagyok napirenden a cirkusszal. Most lángoló karika helyett piros LED-égőkkel tarkított körön szökött át **a négyből egy** oroszlán.

Valószínűleg ez is valami EU-s szabályozás lehet, mint disznóvágásnál a kábító pisztoly.

A cirkuszból kifele jövet, valaki megjegyezte, hogy sokkal jobb volt, mint a tavalyi. Örvendek, hogy tavaly nem kellett jönnöm. Hármunk közül egyikünk nagyon élvezte a két órás műsort, és zsémbelés helyett érdeklődve figyelt végig. Mi meg ettől nagyon élveztük az egészet.